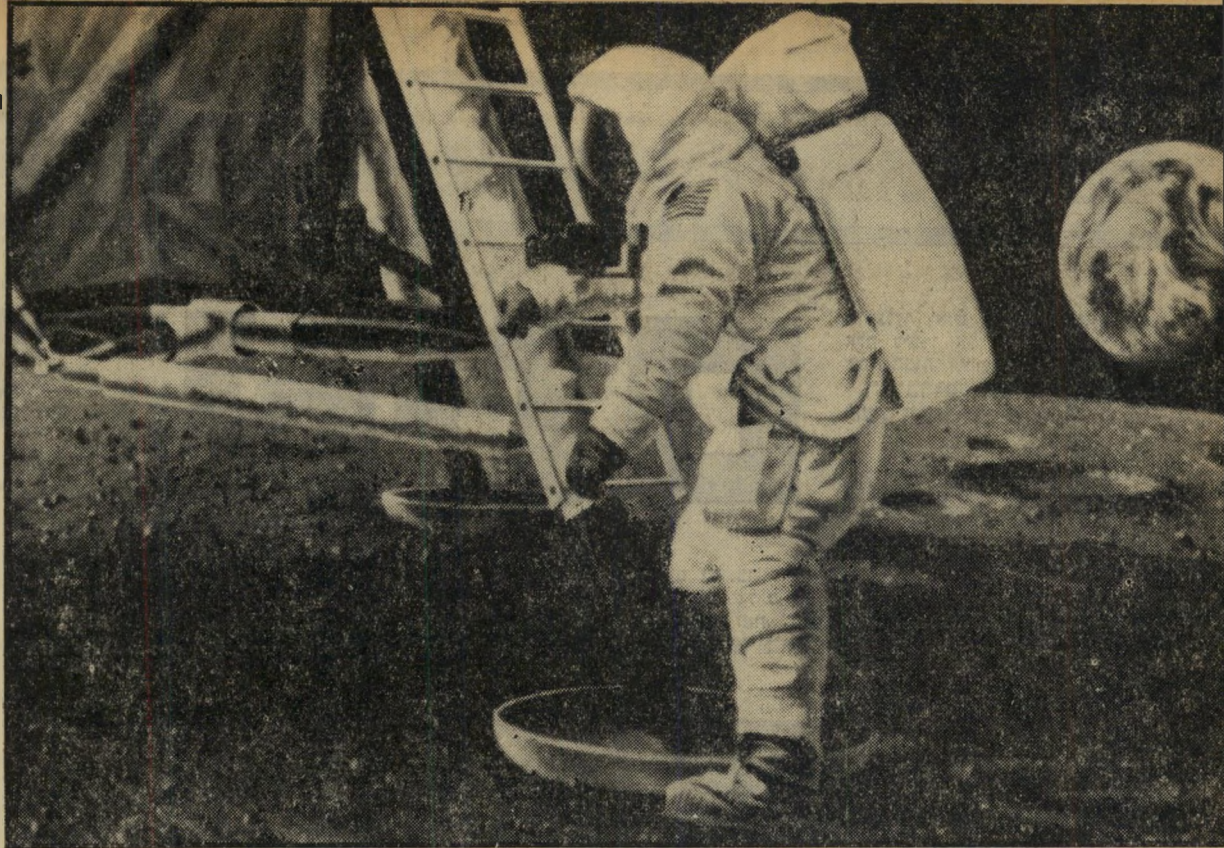

החלום התגשם.
בְּיָאנוּשׁ, שֶׁרָק עָתָה יֵרֵד מֵהַ
עֲצִים — לִפְנֵי כֹה מַעֲט מִלִּיּוֹנֵי
שָׁנִים — פֶּרֶק אֶל הַכּוֹכָבִים.
הוא לא למד עדיין להיות עם
אחיו בשלום, לא למד לשלוט בִּי
רגשותיו. הוא עדיין מוכה רֶעֶב
ומחלות, עֵלּוּל כָּל יוֹם לְהַשְׁמִיד אֶת
עַצְמוֹ בִּאִיוּלוֹתוֹ.

אבל הוא פרק אל הכוכבים.
הפשיטה הגדולה אל הירח תקי
דָם אוֹתוֹ בְּמִידָה שֶׁאֵין הוּא מְסוּגֵל
עֲדִיין לַצִּפּוֹתָה בְּכִירוֹר: הִיא תִּפִּי
תָּח בִּפְנֵי אוֹת סוּדוֹת הַיָּקוּם, תִּקִּי
דָם אֶת הַמִּדְעִים, תִּשְׁכַּלֵּל אֶת הָרִי
פּוֹאָה, תַּחֲסֵל מַחְלוֹת, תֹּארוֹךְ אֶת
חַיָּיו.

הוא שמע מסביבו קולות של
קִטְנִי־אֲמוֹנָה וְקִי־צִרִירוֹאִי, שֶׁלֹּא
הִבִּינוּ לִשְׁם מִהַ מֵאֲמָק, שֶׁתִּבְעוּ
לְהַאֲכִיל אֶת רַעְבֵי הָעוֹלָם כִּכְסָפִים
שֶׁהוֹקְדְּשׁוּ לַזִּינוּק הַגָּדוֹל, שֶׁטַעֲנוּ
שִׁישׁ לַפְתּוֹר קוֹדֵם כָּל אֶת כָּל הִי
בַּעֲיוֹת עַל כְּדוּר־הַמּוֹלֶדֶת, לִפְנֵי שִׁי
פּוֹסְעִים הַחוּצָה.

הצעד הראשון

אולם הוא לא שעה אליהם. הוא
יֵרֵעַ, שֶׁתִּדְבֵּר הַמֵּאֲפִיין אֶת הָאָדָם
מִשָּׂאֵר חַיּוֹת הַכְּדוּר הוּא: תִּשְׁרֹ
קָתוֹ לְהוֹסִיף דַּעַת.

נִכּוֹן: הָאֲמֶת הַעֲצוּבָה הִיא, שִׁי
לֹא רַק בְּגִלָּל זֶה עֹשֶׂה הוּא אֶת
הַצֵּעַד הָרִאשׁוֹן. הָאֲמֶת הַעֲצוּבָה
הִיא, שֶׁהוּא נִרְתֵּם לְמֵאֲמָק הַמוֹנֵד
מִנְטָאֲלִי גַם, וְאוֹלִי בַּעֲיָקָר, מִתּוֹךְ
סִיבָה אַחֶרֶת: כְּדִי לַנִּצָּח בַּתְּחִלָּה
עִם אַחִיו. סִיבָה מִיִּפְשִׁית לְמִדִּי.
אֵךְ אֵין הִיא מִשְׁנָה אֶת הַעֲוֹבָה:
הוּא פֶּרֶק אֶל הַכּוֹכָבִים.

השימחה האדיר, ששטף באותו רוע מיליונים ברחבי העולם, איחד
לרגע קס את כל האנושות. באותו רגע היו שלושת האסטרונאוטים
האמריקאים נציגיהם של כל שלושת מיליארדי תושבי כדור הארץ.

המוני ניו-יורק
צוהלים כאחוזי עווית, כאיש
אחד, באותו רגע בו העכביש
נגע בקרקע הירח. תושבי העיר
הצינית והאכזרית ניסחפו בגל

כאט
צחוק נצחון משוחרר הוא תגר
בת אשתו של מייקל קולינס.
אומנם לא היה בעלה בין הנוחתים על הירח,
אך הרגשת שיתוף הגורל היתה בלתי נמנעת.

ג'ו-אן
אשתו של נהוט העכביש, אדווין אלדרין, נדִי
המה כאשר נתבשרה על הנחיתה, נשארה לעי
מוד קפואה בגשם, מתחת למסריה, כאילו גופה כאן
ולִיבָה בִּירֵחַ — עַל אֵף שֶׁצִּיפְתָּה לִּרְגֵעַ זֶה שְׁעוֹת אֲרוּכוֹת.

ג'י
הבעת הקלה ואושר לא יתוארו — זוהי תגובתה האילמת של
אשתו של ניל ארמסטרונג, ברגע שנודע לה שהנחיתה על הירח
עברה בשלום. על אף אושרה, מחזיקה היא את אצבעותיה צלובות. היא אינה
שוכחת שבעלה רק הגיע בשלוש לירח — עתה עליו עדיין לחזור בשלוש הביתה.